

La finestra oberta

MICHEL MOLINÉ

Estalvi energètic a quin preu? La padrina Remei paga!

Ja fa uns quants anys que el Pla Engega va començar a emplenar les butxaques d'aquells que volen comprar un cotxe sostenible, és a dir, de mobilitat elèctrica o híbrida. Ben cert és que la major part de la gent pot arribar a pensar que és una ajuda als rics, ja que el cost d'un vehicle d'aquestes característiques és difícil d'assumir amb segons quin pressupost, malgrat el pla governamental. Però bé, la història encara millora més si, després de sis anys d'un Pla Engega, on es va dedicar part del pressupost a la compra de vehicles elèctrics o híbrids, ens trobem enmig d'una crisi energètica.

Al 2021, es van duplicar a Europa les vendes de cotxes elèctrics i el parc automobilístic ja compta amb una gran part d'un tipus de vehicle que, tot i els avantatges que té, té alhora inconvenients. Però centrem-nos en allò rellevant. Ja des de l'inici de la pandèmia al 2020, moltes coses havien començat a canviar. El 2022, quan intentem escapar d'allò que ara ja no se'n parla tant, però segueix igual de viu, topem amb un cada cop més evident canvi climàtic, i veiem com, a més, comença una guerra que ningú volia però tothom paga en tot els sentits de la paraula i en totes les direccions comprensibles gairebé.

Ben entesos, davant d'una situació

d'onades de calor, de manca de pluja i d'estratègies i jocs especulatius energètics, ens trobem de cara amb la necessitat d'estalviar energia. Dit això, potser no és gaire bo tenir un cotxe elèctric en aquests moments? O millor dit, tenir un cotxe en general?

Ningú no es va perdre com ens anunciaven, en una roda de premsa de caràcter urgent, la insignificant mesura d'apujar un 8% el preu de la llum a Andorra. Dic insignificant perquè, com a bona estratègia, ja ens havien espantat amb un augment d'un 15%, deixant així la pujada d'un 8% en quelcom assequible.

Tots som conscients que la crisi energètica a Europa és una realitat i que era evident que en algun moment els nostres proveïdors principals, Espanya i França, acabarien per deixar d'acceptar que aquí no ens estrenyéssim el cinturó.

Al fil de tot això, ja feia un parell de mesos que observava les factures de la llum que Nord Andorrà, germà petit de FEDA, em feia arribar. No em deixava de sorprendre que em cobressin uns mínims de llum ja que, aleshores, per què havia d'estalviar? Amb aquesta dada rebotant pel meu cap, em situo davant la televisió per escol-

tar la roda de premsa en què s'anunciava des del Govern aquesta pujada del preu de la llum i, lentament, sento pronunciar que s'elimina un tram de facturació, però que els mínims es mantenen.

Suposo que a banda d'estalviar, cal cobrar per recuperar tot el que la padrina Remei ha perdut –permeteu-me la llicència artística a la bona padrina que estalvia per FEDA–. Però bé, potser el millor eslògan seria «estalviant és com acabaràs igualment pagant». Els mínims a la factura de la llum és allò que ens cobren quan no arribem a gastar 10 còps la potència que tenim contractada amb la companyia energètica. En un passat, es feia per *penalitzar* aquells pisos que es trobaven buits. En l'actualitat, no només per això, sinó per abusar de qui intenta fer esforços pel bé del país i pel conjunt dels ciutadans. Cap problema, jo estalviaré mentre altres minen a casa.

Tan fàcil com és per a l'administració de les companyies elèctriques saber qui, com i quan gasta més l'usuari a través de la lectura dels comptadors!≡

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

